

Arrest

nr. 80 315 van 26 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 december 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van 28 november 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 6 januari 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende op 7 januari 2009 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 5 mei 2011 een beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Na beroep werd verzoeker bij arrest van 23 september 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus (RvV 23 september 2011, nr. 67 170).

1.4. Verzoeker diende op 12 oktober 2011 een tweede asielaanvraag in.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 28 november 2011 een beslissing van weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

"Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten
(...)*

en van nationaliteit te zijn : Irak

die een asielaanvraag heeft ingediend op 12.10.2011

Overwegende dat betrokkene op 07.01.2009 een eerste asielaanvraag indiende die op 06.05.2011 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 27.09.2011 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 12.10.2011 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene de officiële vertaling dd. 25.10.2011 van zijn militair boekje voorlegt. Overwegende dat betrokkene zijn originele militaire boekje reeds voorlegde tijdens zijn eerste asielaanvraag, en dat deze asielaanvraag door het CGVS en de RVV negatief werd afgesloten. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij met de vertaling van zijn militair boekje wil aantonen dat hij slechts soldaat zou geweest zijn en geen hoge functie zou gehad hebben. Overwegende dat betrokkene een gecertificeerde kopie van zijn vrijlatingattest voorlegt, waarin vermeld zou worden dat hij vrijgelaten werd omdat hij geen banden gehad zou hebben met het oude regime. Overwegende dat de RVV dd.23.09.2011 stelde dat: "Inzake het betoog dat er geen objectieve, vaststaande en bewijskrachtige elementen zijn waaruit blijkt dat hij als medeplichtig kan worden aanzien aan misdrijven tegen de menselijkheid, dient te worden opgemerkt dat in het kader van onderhavige asielprocedure en teneinde hem uit te sluiten van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus niet moet worden bewezen dat hij daadwerkelijk misdrijven tegen de menselijkheid heeft gepleegd of hieraan medeplichtig is. Het volstaat dat daartoe ernstige redenen voorhanden zijn. Op grond van de voorgaande concrete vaststellingen, dewelke zijn gebaseerd op zowel de objectieve informatie in het dossier als op verzoekers opeenvolgende verklaringen gedurende zijn asielprocedure, dient te worden besloten dat het bestaan van dergelijke ernstige redenen in casu genoegzaam is aangetoond." Overwegende dat betrokkene een scan (het originele zou verwoest zijn geweest door de brand) voorlegt van het attest van de kamer van koophandel om te bewijzen dat zijn vader een winkel gehad zou hebben sinds 1990 tot enkele maanden geleden toen zijn winkel in vlammen op zou gegaan zijn. Overwegende dat een gescand document niet op een adequate manier beoordeeld kan worden aangezien de herkomst en de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Overwegende dat betrokkene acht foto's voorlegt in verband met de brand die hun winkel verwoestte in april 2011. Overwegende dat betrokkene een foto voorlegt die zou aantonen dat hun appartement enkele dagen later ook aangevallen zou zijn geweest. Overwegende dat betrokkene met deze foto's zou willen aantonen dat betrokkene en zijn familie nog steeds gevaar zouden lopen in Irak. Overwegende dat de betrokkene foto's naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat deze foto's enkel zijn wat ze zijn, foto's van een aantal personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn zoon gekidnapt zou zijn geweest in februari 2011. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn broer reeds drie eerdere bedreigingen had gekregen in verband met het kidnappen van de zoon van de betrokkene en de winkelbrand. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn broer op 23.02.2011 een verklaring bij de politie zou gaan afleggen zijn in verband met deze misdaad. Overwegende dat betrokkene de verklaring van zijn broer dd.23.02.2011 inzake de kidnapping van zijn zoon voorlegt. Overwegende dat betrokkene dit document reeds had kunnen voorleggen tijdens de behandeling van zijn vorige asielaanvraag. Overwegende dat betrokkene verklaart dat twee van zijn vier broer voor de Amerikanen gewerkt zouden hebben als vertalers waarna ze, toen ze bedreigd werden, het recht verkregen om te emigreren naar de Verenigde Staten. Overwegende dat betrokkene verklaart dat één van zijn broers reeds naar de VS emigreerde en via IOM een procedure zou opgestart hebben om de rest van de familie naar Amerika te laten overkomen. Overwegende dat betrokkene een e-mail van het IOMcenter dd. 26.10.2011 voorlegt. Overwegende dat betrokkene reeds aanhaalde bij de RVV. dat zijn broer het recht zou verkregen hebben om naar de VS te emigreren. Overwegende dat de RVV in zijn beslissing stelde: "Hoe dan ook dient iedere asielaanvraag individueel en rekening houdend met de persoon en het profiel van de asielzoeker in kwestie te worden beoordeeld, zodat een eventuele beschermingsstatus voor zijn broer K.. in de VS er niet toe kan leiden dat de voormelde vaststellingen betreffende verzoekers persoon, profiel en activiteiten worden ontkracht.". Overwegende dat dit

document geen ander licht werpt op de eerder aangebrachte asielmotieven. Overwegende dat betrokkene uitgesloten werd op basis van art.1, par. F (a) van de Conventie van Genève en tevens uitgesloten werd van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 55/4 (a) van de Vreemdelingenwet . Overwegende dat betrokkene verklaart zeer gemotiveerd te zijn om hier te integreren, daar hij als Nederlandse les volgde en een succesvol ondernemingsproject indiende bij het ondernemingsloket Roeselare. Overwegende dat betrokkene verklaart in België te willen blijven omdat hij hier geïntegreerd is. Overwegende dat de voorgehouden integratie van de betrokkene in België niet relevant is bij de beoordeling van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of een risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat betrokkene meteen zou kunnen beginnen werken als hij de nodige verblijfsdocumenten zou kunnen verkrijgen. Overwegende dat dergelijke elementen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 149 van de Grondwet. Verzoeker formuleert zijn grieven als volgt:

“De bestreden beslissing van de DVZ maakt een bestuurshandeling uit zodat deze overeenkomstig de wet op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen dient te worden gemotiveerd. De DVZ dient zijn beslissingen op gemotiveerde wijze te nemen, hetgeen niet is gebeurd in casu.

Het Hof van Cassatie heeft geoordeeld naar aanleiding van de schending van het grondwettelijk principe inzake motivering van rechterlijke beslissingen dat de motivering een wezenlijkewaarborg tegen willekeur is en als bewijs geldt van het feit dat opgeworpen middelen werden onderzocht (Cass. 12 mei 1932, Pas. 1932, I, 166).

Dit principe werd eveneens in de Grondwet opgenomen onder artikel 149 G.W..

De betwiste beslissing voldoet zelf niet aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen (Arbeidshof Gent, 14 december 1994, RW 1995-96, 49).

Dat dit niet gebeurd is, of minstens zeer gebrekkig, zal blijken uit de hierna opgesomde vergissingen in de bestreden beslissing van de DVZ.

2. De onjuiste, gebrekkige of ontbrekende motivering van de bestreden beslissing van de DVZ in het licht van de wet van 29 juli 1991

Verzoekende partij kan niet akkoord gaan met de motivering zoals voormeld, aangezien deze een schending uitmaakt van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De gemachtigde van de minister achtte het gepast in voorliggend dossier over te gaan tot een weigering tot in overwegingname van een vluchtelingenverklaring na een zeer summier onderzoek en een beslissing die slechts één paragraaf in beslag neemt.

De gemachtigde van de minister dient de waarheidsgetrouwheid van verzoeker te evalueren en een evaluatie te maken van alle stavingsstukken die werden overgemaakt.

Hij dient daarbij aan verzoeker het voordeel van de twijfel te gunnen om alle objectieve en subjectieve criteria die aan de basis liggen van elk individueel geval bloot te leggen.

Verzoeker heeft nieuwe stukken bekomen nadat zijn eerste asiel aanvraag werd beslecht. Het was hem niet mogelijk deze nog te gelde te maken in het kader van zijn eerste asielaanvraag. Daarom vroeg hij onmiddellijk een tweede maal asiel aan bij de dienst vreemdelingenzaken. Het middel is gegrond. De dienst Vreemdelingenzaken heeft nagelaten de tweede asiel aanvraag van verzoeker te onderzoeken, zonder objectieve reden.”

3.2. Het middel faalt naar recht voor zover daarin de schending wordt aangevoerd van artikel 149 van de Grondwet. Artikel 149 van de Grondwet heeft immers betrekking op de jurisdictionele motiveringsplicht, terwijl de gemachtigde van de staatssecretaris geen jurisdictionele maar een bestuurlijke overheid is waarop dit artikel van de Grondwet niet van toepassing is.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110 071; RvS 21 juni 2004, nr. 132 710). De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de juridische en feitelijke overwegingen bevat waarop ze gesteund is. Verzoeker toont met zijn overwegend theoretisch betoog niet aan in welke mate de formele motieven hem niet in staat stellen te achterhalen welke concrete redenen de beslissing schragen. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt derhalve niet aangetoond.

3.4. De Raad wijst er verder op dat verzoeker niet dienstig tegelijk kan stellen dat de motivering van de bestreden beslissing ontbreekt en dat ze onjuist of gebrekkig is: ofwel ontbreekt de motivering van de bestreden beslissing ofwel is er een motivering, maar is ze onjuist of gebrekkig. Wanneer verzoeker inhoudelijk kritiek geeft op de bestreden beslissing gaat de Raad er van uit dat verzoeker de schending beoogt op te werpen van de materiële motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

3.5. Aangaande de stelling van verzoeker dat de bestreden beslissing slechts één paragraaf in beslag neemt, merkt de Raad op dat een eventuele beknoptheid in de motivering van een beslissing niet gelijk staat aan een gebrekkige motivering.

3.6. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Bovendien moeten deze

nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn: dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn: dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet,
- cumulatief aanwezig moeten zijn.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris/minister is in het raam van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet aldus beperkt tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris/minister zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Nadruk dient te worden gelegd op het feit dat deze nieuwe gegevens betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020; RvS 13 april 2005, nr. 143.021). Het begrip “*nieuwe gegevens*” heeft bijgevolg niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610).

3.7. *In casu* oordeelde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid dat verzoeker geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet heeft aangebracht zodat de asielaanvraag niet in aanmerking werd genomen. Dit is het determinerend motief waarom de tweede asielaanvraag van verzoeker niet in overweging werd genomen.

3.8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag ter gelegenheid van zijn gehoor op 28 oktober 2011 het volgende aanbracht:

“Ik wil opnieuw mijn militair boekje aanhalen dat ik reeds bij mijn eerste asielaanvraag voorlegde, maar ik wil hier nu een officiële vertaling aan toevoegen omdat ik vind dat men in de eerste negatieve beslissing verkeerde argumenten aanhaalde: de officiële vertaling van pagina 13 uit mijn militair boekje toont immers aan dat ik geen hoge functie had, dat ik slechts soldaat was. (Leuven, 25/10/2011, door Beëdigd tolk A.(...) A.(...), + stempel rechtbank 1ste aanleg Leuven, R. M.(...))

Ik leg een gecertificeerde kopie voor van mijn vrijlatingsattest, waarin vermeld wordt dat ik werd vrijgelaten omdat ik geen banden heb met het oude regime. Dit ontkracht het argument van het CGS dat ik banden zou hebben met het oude regime. (Republiek Iraq, ministerie BiZa, directoraat van Al karada, police center Al-Saadon police)

Ik wil ook aantonen dat mijn vader geen hoge functionaris was van de Baath-partij, om dit te bewijzen leg ik een scan voor van het attest van de kamer van koophandel om te bewijzen dat mijn vader een winkel had, sinds 1990 tot enkele maanden geleden, toen de winkel in vlammen opging na een aanval. Het originele document werd bij deze brand vernietigd. (Baghdad, kamer van koophandel, 3 bladzijden, 10 pagina's ingescand)

Ik leg ook 4 pagina's voor, ingescande foto's van de brand die onze winkel (mijn vader's winkel) vernielde in april 2011 (8 foto's). Dit toont aan dat we een winkel hadden, en dat ik en mijn familie nog steeds gevaar lopen. Enkele dagen later werd ook mijn appartement aangevallen. Foto9.

02/2011 werd mijn zoon gekidnapt van op school, nadat mijnbroer eerder 3 bedreigingen had gekregen: er werd gedreigd mijn zoon iets aan te doen en de winkel in brand te steken. Toen mijn zoon gedinapt was, ging mijn broer naar de politie om een verklaring af te leggen/de misdaad aan te geven. (nr2569, 23/02/2011)

2 van mijn 4 broers werkten voor d Amerikanen als vertalers. Hierdoor kregen ze het recht om naar de VS te emigreren indien ze bedreigd werden (USRAP programma) Reeds één van mijn broers heeft hier al gebruik van gemaakt, een tweede is in procedure om te emigreren. Mijn broer in de VS heeft reeds via IOM een procedure opgestart om de rest van de familie (exclusief mezelf, de procedure startte 2 jaar geleden, toen ik reeds in de Belgische asielprocedure zat) naar Amerika te kunnen laten overkomen: dossiernummer IZ-124793+IZ-124798, interview bij IOM op 16/11/2011, (email van IOMcenter, 7 pagina's, 26/10/2011)

Ten laatste, ik ben zeer gemotiveerd om hier te integreren. Ik volgde Nederlandse les en diende een succesvol ondernemingsproject in bij het ondernemingsloket Roeselare. Als ik de nodige verblijfsdocumenten krijg, kan ik meteen beginnen werken."

3.9. In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de vertaling van zijn militair boekje gesteld dat hij het originele militaire boekje reeds voorlegde bij zijn eerste asielaanvraag. Aangaande het vrijlatingsattest, waaruit zou blijken dat hij geen banden heeft met het oude regime, wordt in de bestreden beslissing verwezen naar het arrest van de Raad van 23 september 2011 waarin gesteld wordt dat niet bewezen hoeft te worden dat verzoeker daadwerkelijk misdrijven tegen de menselijkheid heeft gepleegd of hieraan medeplichtig is, maar dat er daartoe ernstige redenen zijn, die in casu voorhanden zijn. Met betrekking tot de scan van het attest van de kamer van koophandel wordt in de beslissing opgeworpen dat de herkomst en de authenticiteit ervan niet kunnen worden nagegaan. De foto's die betrokkene voorlegt, bevatten luidens de bestreden beslissing geen aanduiding van tijd, plaats en gelegenheid. De verklaringen die vertrekkene aflegt over de kidnapping van zijn zoon en de verklaring van zijn broer van 23 februari 2011 hieromtrent worden in de beslissing niet als nieuw gegeven aanzien omdat verzoeker deze reeds in het kader van zijn vorige asielaanvraag had kunnen voorleggen. Over de verklaringen en de email met betrekking tot de beschermingsstatus van zijn broer in Amerika wordt in de beslissing gesteld dat dit geen ander licht werpt op de eerder aangebrachte asielmotieven waarbij verzoeker werd uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus. Er wordt in de beslissing tevens gewezen op het feit dat de integratiewil van verzoeker niet relevant is. Uit dit alles wordt besloten dat verzoeker bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens heeft aangebracht met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen inroepen dat er wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

3.10. Met de blote bewering dat verzoeker nieuwe stukken heeft bekomen nadat zijn eerste asielaanvraag werd beslecht, slaagt verzoeker er niet in aan te tonen dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk te werk ging door op grond van de door verzoeker neergelegde elementen, die uit het administratief dossier blijken, tot het besluit te komen dat verzoeker bij zijn tweede asielaanvraag geen nieuwe gegevens had aangebracht zoals bedoeld in artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt niets concreets in tegen de pertinente motieven van de bestreden beslissing die hierboven in punt 3.9 beknopt werden weergegeven.

3.11. Verzoeker kan geenszins worden bijgetreden waar hij stelt dat de gemachtigde van de staatssecretaris de waarheidsgetrouwheid dient te evalueren en verzoeker eventueel het voordeel van de twijfel dient te gunnen. De Raad wijst er wederom op dat de bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris er in het kader van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet beperkt is tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens heeft aangebracht. Verzoeker toont echter niet aan dat hij wél nieuwe gegevens heeft aangebracht of dat de bestreden beslissing een motiveringsgebrek vertoont.

3.12. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN